

Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ. ΟΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΝΑ ΑΝΑΛΑΒΟΥΝ ΤΙΣ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΟΥΣ

Ώρα να δείξουμε το ανάστημά μας!

✓ **Καταφέραμε να έχουμε μισθούς Βουλγαρίας, φορολογία Γερμανίας, τιμές Νορβηγίας, υποβαθμισμένη υγειονομική περίθαλψη, αλλά με κόστος Ελβετίας...**

Όταν ο αρμόδιος υπουργός βλέπει να καίγεται το κέντρο των Αθηνών, όπως συνέβη την περασμένη Κυριακή στην Αθήνα και δεν παραιτείται. Όταν ίδιος δεν έχει σχέδιο και μάλιστα αγνοεί και δεν αξιοποιεί το γεγονός ότι προηγουμένως έχει καταστεί εργα-

Τον βουλευτού
Άγγελου Κολοκοτρώνη

στήριο κατασκευής βομβών μολότωφ η Νομική σχολή. Δεν αξιοποιεί πολύ σημαντικές πληροφορίες για την κατάληψη της, δεν επεμβαίνει και ρίχνει τις ευθύνες αλλού. Όταν συνεχίζει να κατέχει τον υπουργικό θώκο ύστερα από όλα αυτά και δεν παραιτείται, τότε τι μπορεί να περιμένει κανείς από ένα τέτοιο Κράτος που αγνοεί επιδεικτικά ότι καταστράφηκαν δημόσιες και ιδιωτικές περιουσίες.

Όταν η ελληνική πρωτεύουσα γίνεται «Καμπούλ» και απολύτως αφιλόξενη για τους κατοίκους της και δεν βρίσκεται ούτε ένας υπεύθυνος να πει ότι απέτυχε, τότε μιλάμε για την απόλυτη αναισθησία.

Την ίδια ώρα η χώρα ζει το απόλυτο δράμα, με μια Ευρώπη που αυτοδιαλύεται υπό την μπότα της Γερμανίας και απειλεί τον κοινωνικό ιστό της χώρας μας, μαζί με την οικονομική μας καταστροφή και το βύθισμά της στο έρεβος της χρεωκοπίας. Προηγήθηκε η χρεωκοπία ιδεών και αξιών.

Επανερχονται αποθρασυνόμενοι

Τώρα οι δανειστές μας θέτουν τέτοιους στόχους για την Ελλάδα που όλοι αντιλαμβάνονται ότι δεν μπορεί να εκπληρώσει, χωρίς να υπάρχει ανάπτυξη. Και κάθε φορά που οι ανέφικτοι στόχοι δεν πιάνονται, επανερχονται αποθρασυνόμενοι, για να θέσουν θέμα ακόμα και εθνικής κυριαρχίας.

Βέβαια η Ευρώπη, βρέθηκε στερούμενη ηγετών αξίων των περιστάσεων, δεν κατόρθωσε να αποκτήσει ενιαία οικονομική, εξωτερική και πολιτική άμυνας και παραπαίει τώρα μεταξύ της ανυποληψίας και του ολοκληρωτικού αφανισμού της. Κανείς όμως δεν δικαιούται να ταπεινώνει μια χώρα, όπως είναι η Ελλάδα. Είναι ζήτημα δημοκρατίας, ιστορικής ευθύνης, αλλά και εθνικής υπερηφάνειας.

Μετά τις αγωνιώδεις διαπιστώσεις του Προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, το ενθαρρυντικό είναι ότι στην υπόλοιπη Ευ-

ρώπη ολοένα πληθαίνουν οι φωνές κατά των ακραίων μέτρων λιτότητας που επιβάλλονται στην Ελλάδα. Ιδιαίτερα το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο που πήρε επιτέλους θέση και άρχισε να αντιδρά μετά την επιστολή Καρτζαφέρη.

Σουρεαλιστικό αποτέλεσμα

Υπό το βάρος των εξελίξεων καταφέραμε το σουρεαλιστικό αποτέλεσμα να έχουμε μισθούς Βουλγαρίας, φορολογία Γερμανίας, τιμές Νορβηγίας, υποβαθμισμένη υγειονομική περίθαλψη αλλά με κόστος

Ελβετίας.

Οι πελατειακές σχέσεις, η διαφθορά, ο μεγάλος δημόσιος τομέας στην Ελλάδα είναι τα παράλληλα προβλήματα, καθώς το κόστος της γραφειοκρατίας ξεπερνά τα 14 δισ. ετησίως.

Η προηγούμενη Κυβέρνηση, αλλά και η σημερινή, με τους περισσότερους υπουργούς του ΠΑΣΟΚ να παραμένουν στις θέσεις τους, δεν θέλησαν να προχωρήσουν στην αναδιοργάνωση του δημοσίου, διότι δεν ήθελαν και δεν θέλουν να χτυπήσουν τις πελατειακές σχέσεις και το σύστημα διαπλοκής.

Είναι δυνατόν ο ευρύτερος δημό-

■ **Τώρα οι δανειστές μας θέτουν τέτοιους στόχους για την Ελλάδα, που όλοι αντιλαμβάνονται ότι δεν μπορεί να εκπληρώσει, χωρίς να υπάρχει ανάπτυξη. Και κάθε φορά που οι ανέφικτοι στόχοι δεν πιάνονται, επανερχονται αποθρασυνόμενοι, για να θέσουν θέμα ακόμα και εθνικής κυριαρχίας**

σιος τομέας να εξακολουθεί να παράγει διαρκώς ελλείμματα, τον ΟΣΕ να χρεώνει τον ελληνικό λαό με ένα εκατομμύριο ευρώ την ημέρα, την ίδια ώρα που στραγγαλίζεται η ιδιωτική οικονομία;

Η Αυστρία με πληθυσμό ανάλογο με το δικό μας έχει 250 χιλιάδες δημοσίου υπαλλήλους. Εμείς έχουμε 800 χιλιάδες – κατά μέτριους υπολογισμούς – και δουλειά δεν γίνεται.

Οι νόμιμοι «εργατοπατέρες»

Προκαλείται σεισμός όταν γίνεται λόγος για την εφεδρεία ή για τις

15.000 απολύσεις στο δημόσιο τομέα. Για τις 500 χιλιάδες θέσεις εργασίας που χάθηκαν στον ιδιωτικό τομέα, δεν υπήρξε ανάλογη αντίδραση από τους εργατοπατέρες που φαίνεται να ευαισθητοποιούνται για τις συντεχνίες και τα ρετιρέ της εργασίας.

Εξαγγέλθηκε ότι 30.000 θα έβγαιναν στην εφεδρεία μέσα στο 2011, έγιναν πορείες, διαμαρτυρίες, αναστάτωση, στα μέσα μαζικής επικοινωνίας αυτό ήταν το πρώτο θέμα για πολλές ημέρες, για να καταλήξουμε στο κομμογροιάτικο: Να βγουν στην εφεδρεία τελικά 700 υπάλληλοι και αυτοί λίγο πριν συνταξιοδοτηθούν. Δηλαδή πολύ κακό για το τίποτα. Αυτό είναι το ελληνικό δημόσιο. Και εξ αυτής της αποτυχίας, μας επιβλήθηκαν οι 15.000 απολύσεις.

Το κακό συνεχίζεται με τους αΕλληνες να βρίσκονται στη ζώνη της φτώχειας και η ελπίδα να έχει εξαφανιστεί από έναν λαό που δεν άξιζε τέτοια τύχη. Μόνη λύση είναι τώρα, να αναδείξουμε τον πατριωτισμό μας, να πάψουμε να συρμόμαστε από την ευρωπαϊκή παράνοια και να δείξουμε το ανάστημά μας. Η Ελλάδα δεν πρόκειται να χαθεί. Αρκεί εκείνοι που πρέπει, να αναλογιστούν και να αναλάβουν τις ευθύνες τους!

ΦΩΤΙΟΥ '12